

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520201832
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2520201832.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. Q., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpená procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: matka - F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, O., a otec - B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/X, O., právne zastúpený JUDr. Katarínou Galovou, advokátkou, so sídlom E. Belluša 10, Piešťany, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 9. októbra 2020, č.k. 9P/125/2020-50 v spojení s opravným uznesením zo dňa 15. októbra 2020, č.k. 9P/125/2020-63, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil matke dieťaťa odovzdať maloletú S. do starostlivosti otca dieťaťa.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 1, § 2, § 363 a § 367 ods. 1, 2 a 3 CMP, ako aj § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 CSP, keď po oboznámení sa s obsahom návrhu, ako i obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu otca dieťaťa je dôvodné. Súdom bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/84/2012-69 zo dňa 22.05.2013 bolo manželstvo rodičov dieťaťa rozvedené, maloletá bola na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky, bolo stanovené výživné otcovi k dieťaťu vo výške 150 eur mesačne, stretávanie otca s dcérou súd na žiadosť rodičov neupravil. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 5P/66/2013-26 zo dňa 16.01.2014 bolo upravený styk otca s dieťaťom, pričom na Okresnom súde Piešťany je vedené pod sp. zn. 13P/120/2020 konanie o zvýšenie výživného k mal. dieťaťu na základe návrhu matky dieťaťa, predmetné konanie nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Maloletá S. sa nachádza t.č. v starostlivosti matky, s otcom sa pravidelne stretáva. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že v domácnosti otca má mal. S. vytvorené vhodné podmienky, v predmetnej správe sa ďalej uvádza, že počas pohovoru bola mal. S. plačlivá, opakovane uvádzala, že sa nemá moc dobre a požiada nás o psychologickú pomoc, pričom na základe vyššie uvedených skutočností, informácií, ktorými ich oddelenie disponuje, ako aj vyjadrenia mal. S. odporučili nariadením neodkladného opatrenia zveriť mal. S. do osobnej starostlivosti otca. V danom prípade súd dospel k záveru, že je v záujme maloletej, aby bola odovzdaná do starostlivosti otca. Súd zdôraznil, že pri rozhodovaní súdu vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prioritným hľadiskom záujem maloletého dieťaťa, pričom pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí, a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej, pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu. Na základe uvedeného, s ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, ako i obsah spisu, zohľadňujúc súčasne stanovisko kolízneho opatrovníka mal. dieťaťa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, rozhodol súd tak, že návrhu otca vyhovel, keď dospel k záveru, že v danom

prípade je potrebné bezodkladne upraviť pomery nariadením neodkladného opatrenia v zmysle návrhu otca. Ďalej súd poukazujúc pritom na vyjadrenie kolízneho opatrovníka uviedol, že dospel k záveru, že v danom prípade nie je potrebné bezodkladne upraviť pomery čo sa týka vyživovacej povinnosti matky k dieťaťu nariadením neodkladného opatrenia, keď otec dieťaťa poukazujúc na obsah správy kolízneho opatrovníka má príjem cca 1.000 eur netto mesačne, okrem mal. S. iné vyživovacie povinnosti nemá žiadne, nie je osvedčené, že by dieťa malo byť ohrozené na výžive, keď úpravu výživného neodkladným opatrením ani otec nežiadal. Záverom súd zdôraznil, že v konaní vo veci samej bude vykonané riadne dokazovanie a následne po vyhodnotení všetkých dôkazov bude rozhodnuté v súlade so záujmom maloletého dieťaťa.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa, ktorá napadnuté uznesenie žiadala zrušiť. Uviedla, že otec si v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na ňu opakovane vymýšľa nepravdy a hrubo ju osočuje, pričom manipuluje s dcérou. Poukázala na to, že nikto neskúmal psychický stav otca v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ani predtým, rovnako nikto nežiadal ju ako matku o jej psychologický posudok. Namietla, že si nikto nevyžiadal odborný posudok zo školy, ktorú maloletá navštevuje. Považovala za nemožné, aby súd rozhodol na základe výpovede otca, ktorá je tendenčná a zavádzajúca a na základe vyjadrenia dcéry, ktorá je ním manipulovaná. Dieťa má 11 rokov, je v puberte, klame oboch rodičov rovnako a správa sa tak, ako jej to v danej situácii vyhovuje. Incident, ako ho nazvala kolízna opatrovníčka, bola obyčajná bežná hádka, aká sa stáva v miliónoch rodinách. Hádka nastala preto, že dcére po opakovaných výzvach, aby prestala písať chlapcom a aj dospelým mužom správy, odobrala mobilný telefón a následne jej zabezpečila telefón tlačítkový, aby sa jej mohla ozvať, keď príde zo školy. Zrušila jej prístup na internet a zakázala akékoľvek sociálne siete. Maloletá písala neznámym dospelým mužom, písala si i s kamarátmi otca, písala od rána do večera, pričom tento problém trval už vyše pol roka. Pripustila, že na otca možno v zápale hnevu utrúsila nejakú nadávku či poznámku, ale určite to nebolo povedané priamo jej. Otec maloletej je psychicky labilný, už od puberty užíval antidepresíva, čoho bola i ona svedkom počas ich spoločného manželstva. O dcéru sa od malička príkladne starala len ona, keďže sa maloletá narodila chorá a odmietala prijímať materské mlieko i umelú výživu, v dôsledku čoho s ňou strávila tri mesiace v nemocnici v Piešťanoch, v Bratislave a skončili až v Innsbrucku, kde jej lekári zachránili život. Po roku materskej ju otec doslovne vyhnal do práce, pretože mali málo finančných prostriedkov, splácali úver na byt a jemu sa nič navyše robiť nechcelo. Asi po dvoch rokoch zmobilizovala svoje sily, postavila sa mu na odpor a podala žiadosť o rozvod. Po rozvode ju otec dieťaťa stále prenasledoval, kontroloval každý jej krok, sledil kam chodí a s kým sa stýka. Keď už bola situácia neúnosná, museli pristúpiť k určeniu styku, pretože neobmedzený styk s dcérou za takýchto podmienok nebol absolútne možný. Otec platil na dcéru pravidelne 150 eur mesačne, ale navyše nedal nikdy nič. Ak jej aj niečo kúpil, tak si to nemohla zobrat k nej domov a všetko muselo zostať uňho. Zhruba po dvoch rokoch bývania u rodičov sa presťahovala do nájomného bytu v mieste bydliska, pretože dcéra nastupovala do prvého ročníka základnej školy a bolo potrebné zabezpečiť, aby mala vlastné lôžko a izbu vybavenú písacím stolíkom a kútkom na učenie. Otcovi doteraz ani raz nebolo zvýšené výživné na dcéru, aj keď sa zvýšili náklady na jej výživu s príchodom školskej dochádzky. Pred dcérou nikdy nič nezatajovala, vždy zvolila cestu prirodzenej komunikácie, veľa a často vysvetľovala, rozprávala sa s ňou, pomáhala s učivom do školy. Pomáhala jej pri školských projektoch, riešila s ňou jej problémy s kamarátmi i v škole. Keď sa jej opýtala, či chce bývať s ňou, tak súhlasila. Nevie vysvetliť, kde zrazu nastal taký zlom, čo sa muselo udiať počas dvoch týždňov, ktoré sama strávila s otcom u jeho rodičov po ich spoločnej dovolenke. Otvorene dcére povedala, že jej otca nemiluje, a že sú spolu v jednej domácnosti len ako rodičia, ktorí ju vychovávajú. Keď sa vrátili po dovolenke domov, dcéra bola nadšená, že ju vidí, tešila sa zo stretnutia. Otec však začal sám od seba baliť jej osobné veci, a keď sa ho spýtala, čo to má znamenať, povedal, že sa má od piatku vysťahovať. Bolo neskutočne ponižujúce, keď ju behom dvoch dní doslovne vyhodil na ulicu aj so spoločnou dcérou, ktorá našťastie nebola v čase tohto excesu prítomná a nachádzala sa u jej rodičov. Vzhľadom na vzniknutú vážnu situáciu začala na druhý deň neodkladne vybavovať kúpu dvojizbového bytu, kde by mala dcéra zariadenú samostatnú izbu.

4. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril otec maloletej, ktorý navrhol napadnuté uznesenie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že jeho konanie nie je snahou narušiť vzťah matky a maloletej a už vôbec nie zamedziť styku matky s maloletou. Práve maloletá však vyjadruje obavy z matky a styku s ňou. Aktuálny stav riešili hľadaním odbornej pomoci pre maloletú a v spolupráci s pracovníčkami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch maloletá pravidelne týždenne navštevuje psychologické poradenstvo u Mgr. L. O., keďže je pre vyriešenie veci nevyhnutné zistiť, z

čoho pramení obava maloletej a jej strach. Uviedol, že každý z rodičov nesie svoju mieru zodpovednosti za vzniknutú situáciu, ako aj vzťah (a aký) k maloletej. Je na vôli a správaní sa toho-ktorého rodiča, akú autoritu a dôveru si u dieťaťa vybuduje, či toto bude pociťovať od rodiča lásku a naplnenie, ktoré sú nepochybne potrebné pre zdravý psychický i fyzický vývoj maloletého dieťaťa. Otec i matka boli manželmi, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom prvoinštančného súdu č.k. 13P/84/2012-69 zo dňa 22.05.2013, právoplatným dňa 05.06.2013, pričom súčasne bola schválená rodičovská dohoda s tým, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 150 eur mesačne. Styk otca s maloletou upravený nebol z dôvodu, že rodičia boli presvedčení, že sa v tejto otázke budú vedieť dohodnúť. Dňa 27.08.2013 (po necelých troch mesiacoch od právoplatnosti rozvodu) bol otec nútený podať na súd návrh na úpravu styku s maloletou, nakoľko mu matka bezdôvodne bránila v styku. Rozsudkom č.k. 5P/66/2013-26, právoplatným a vykonateľným dňa 28.01.2014, súd schválil rodičovskú dohodu o styku otca s maloletou. Po siedmich rokoch od ostatného rozhodnutia súdu matka dňa 11.09.2020 podala na súd návrh na zvýšenie výživného pre maloletú zo sumy 150 eur mesačne na 350 eur mesačne, pričom uvedený návrh bol podaný iba necelý mesiac po tom, kedy otec požiadal matku, aby sa z bytu odsťahovala, konanie je vedené na súde pod sp. zn. 13P/120/2020. Dňa 02.10.2020 otec podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a na úpravu (zmenu) rodičovských práv a povinností k maloletej, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 9P/125/2020 (predmetné konanie). Matka dňa 28.10.2020 podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu jej styku s maloletou, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 9P/144/2020. Po doručení uznesenia napadnutého odvolaním si otec dňa 14.10.2020 vyzdvihol maloletú cestou do školy, pričom matka maloletej nebola v mieste bydliska prítomná. Následne po zabezpečení nevyhnutných školských záležitostí otec telefonicky informoval matku o tom, že maloletá je v jeho starostlivosti a požiadal ju, aby mu odovzdala oblečenie pre maloletú, na čo matka telefonát náhle a bez odpovede ukončila. Následne matka takmer dva týždne otca nekontaktovala, na dcéru sa neinformovala a styku s dcérou sa nedožadovala. Až dňa 28.10.2020 podala na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala umožnenia jej styku s maloletou. Poukázal na doterajšie a pretrvávajúce správanie sa matky, ktoré je v priamom rozpore so záujmom maloletej. Je preto otázkou na matku, prečo ho nekontaktuje, prečo kladie za vinu otcovi, že jej nie je umožnený styk s maloletou a otec má byť tým, kto s matkou nekomunikuje napriek tomu, že matka záujem o maloletú otcovi nevyjadruje. Zmyslom podaného odvolania matky je jej nesúhlas so zverením maloletej do osobnej starostlivosti otca bez upravenia styku matky s maloletou. Podľa jeho názoru matka nerozlišuje dočasnosť napadnutého uznesenia s konaním vo veci samej, a preto je irelevantná väčšina tvrdení matky v návrhu, účelom ktorých je vykresliť matku ako starostlivého a otca ako problémového rodiča. Faktom zostáva, že maloletá vyjadruje strach z matky, a to nielen pred otcom, kolíznymi opatrovníčkami, ale i pred psychologičkou Referátu UPSVaR. I keď mu nie je ľahostajný odmietavý postoj maloletej voči matke a styku s ňou, snaží sa tento odstrániť formou poradenstva a apelovania na maloletú.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - matka dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky dieťaťa nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 9P/125/2020 je zmena úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej S.. Spolu s podaním návrhu na začatie konania otec podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo uložené matke odovzdať maloletú do jeho osobnej starostlivosti.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bolo návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené.

8. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia (§ 360 a nasl. CMP) vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo), ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej.

Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť starostlivosť o maloleté dieťa, vyživovaciu povinnosť, prípadne styk rodiča s dieťaťom.

9. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie za účelom skutočného stavu veci, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý vec i správne práve posúdil a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozhodnutia. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

10. Pokiaľ ide o inštitút neodkladných opatrení, je potrebné uviesť, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej a sú prípustné aj počas konania vo veci. Neodkladné opatrenia neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe dočasnej úpravy. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti je potrebné uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktoré je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

11. Odvolací súd v predmetnej veci poukazuje na čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, z obsahu spisového materiálu vyplýva, že s prihliadnutím na vôľu a záujem maloletej je dôvodným jej dočasné umiestnenie do osobnej starostlivosti otca, pričom tento má vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o maloletú a sama maloletá poukázala na svoju komplikovanú situáciu vo vzťahu k matke a jednoznačne prezentovala, že chce bývať s otcom.

12. Je potrebné poukázať na to, že v danom prípade sa jedná o úpravu dočasnú, trvajúcu do rozhodnutia súdu v konaní o zmenu výkonu rodičovských práv a povinností, v ktorom konaní bude vykonané dokazovanie (presahujúce rámec konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), na základe ktorého bude komplexne vyhodnotená a posúdená, ktorému z rodičov bude maloletá zverená do osobnej starostlivosti.

13. Nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k pretrhnutiu väzieb medzi matkou a maloletou, keď uznesením prvoinštančného súdu zo dňa 11.11.2020, č.k. 9P/144/2020-26 súd na základe návrhu matky nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil jej styk s maloletou.

14. Odvolací súd apeluje na rodičov, aby sa snažili správať voči sebe kultívovane v záujme spoločného dieťaťa, čo je základným predpokladom zdravej výchovy maloletého dieťaťa, pričom i dieťa takto získava vzor pre riešenie konfliktných situácií v budúcnosti. Každý rodič má právo počas času, kedy má maloleté dieťa vo svojej starostlivosti, na toto dieťa výchovne pôsobiť, ale musí si byť vedomý aj následkov svojho výchovného pôsobenia. Konkrétne úprava rodičovských práv a povinností k maloletému v budúcnosti bude výsledkom dokazovania v konaní vo veci samej.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

16. Senát krajského soudu uvedené uznesení přijal poměrem hlasů 3:0, tedy jednohlasně.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připušta (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).